

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Cerculariū. *)

Cătră tôte oficiile protoprocopsite ale minței sănătose din tătă lumea locuită de Români fără deosebire de reverendă.

Motto: Orbii, când ar vedea acest cerculariū, ar da tot ce aū!

Prorocul: Zacharie, cap de șarpe, stich de porumb.

Fraților în Traian! Auđiți și ve mirați! Cei-ce purtați urechile numai de paradă, băgațive mâna'n pungă și trimiteti 30 de cruceri saū 70 bani la redacțiunea Calicului. Dēcă veți mai vedea acei 30 cruceri saū 70 bani, mirațive, dēcă nu, mulțamiți lui Dumneđeū, că nu v'am luat și lumina ochilor!

Numėrul Calicului, ce se va naște la prima Juliū 1883 va tracta o singură, fōrte interesantă materie: „Călătoria prorocului Bileam dela Sibiiū la Budapesta, pe apă; studii hidro-topo-entnografice și descoperiri diplomatice asupra chestiunei dunărene“.

*) Rugăm pe tôte ȓiarele române ca se reproducă acest cerculariū.

Acest număr extraordinar va fi cel puțin de 2 côle octav mare, și va conține cel puțin 10. ilustrațiuni comice referitoare la materia tractată.

Abonații Calicului vor primi acest număr în condițiunile abonamântului anual sau semestral.

Cu edițiunea acestui număr extraordinar al Calicului dorește a face nunumai filantropie dăr chiar filantropii. Va se dică, numărul 7 al Calicului se va tipări în atâtea exemplare câte va cere publicul, și întreg venitul curat se va distribui spre scopuri filantropice în diferitele părți ale globului locuit de Români.

Deschid deci abonamânt special la Nr. 7 al Calicului:

1. Pentru ținutul Transilvaniei, în favorul reuniunii femeilor române din Abrud.

2. Pentru ținutul Bănatului, în faforul BCU Cluj / Central University Library Cluj corurilor plugarilor români.

3. Pentru ținutul Ungariei, în favorul gimnasiului român din Beuș.

4. Pentru ținutul Bucovinei, în favorul oricărui scop național-român, destinând de consistoriul metropolitan din Cernăuți!

5. Pentru ținutul României, în favorul societății „Carpații.”

P. T. Domni abonenți ai Calicului extraordinar Nr. 7 sânt rogați ami arêta scopul, căria dorește a se distribui venitul abonamântului.

Laș la dispozițiunea P. T. Public d'a destina venitul abonamentelor spre ori-care alte scopuri filantropice române. — Eă voi trimite venitul curat acolo, unde P. T. Public va cere, și-n unul din numerii viitori ai Calicului voi publica bilanțul. —

Domnilor și Dómnelor etcetera Lor!

Când un calic ca mine, venind vorba la semnificativul adecă, de bună voie, și cu atâta abnegațiune, s'a hotărît la restignire pe crucea filantropiei române, atunci tótă suflarea etimologică și fonetică a lui Traian Cipariu și Aurelian Maioreșcu, pentru mântuirea sufletului lui Romulus și Remus, trebuie se nisuiască a se rěstigni de-a dreapta saũ de-a stânga Calicului. Și când e vorba numai de 30. cruceri sau 70. bani, ca cineva se'și câștigue mântuirea sufletului, atunci nu știu care calic nu va trimite 30. cruceri saũ 70. bani la redacțiunea Calicului, ca seși câștigue un bilet de intrare'n Raiu.

Eũ garantez oricărui muritoriũ, că cu Nr. 7. al Calicului din 1. Juliũ 1883, póte intra în Raiu, decã'l lasã cineva se între.

Din punct de vedere financiar, în valesa acésta a deficitelor moderne, întreprinderea mea e mărétã. Prin numérul 7. al Calicului din est an, se pot realiza cele mai mari operațiuni financiare. Déca, spre pildã, ministrul de finanțe al Ungariei, Szapáry, cumpérã atâtea exemplare din Calicul Nr. 7, pe cari multiplicându-le cu 30. cruceri daũ suma datoriei de stat, eũ îi plătesc datoria de stat a Ungariei.

Fraților din jurul Dealului Metropolei! Prenumérați atâtea numeri din Calicul Nr. 7, câtî se recer, ca se ve stãmpêrați setea, și eũ ve regulez Dãmbovița. Mai mult, prenumérați atâtea numeri din Calicul Nr. 7, ca se pot plăti interesele Austro-Ungariei la Dunărea de jos, și eũ ve fac stãpâni pe Dunăre.

Cunosc eũ plângerea generalã, că sũntem calici și n'avem ce mânca. Asta nu excusã însã pe neci un Român d'a nu'și cumpêra Nr. 7 al Calicului, pentru-cã unde unul, mãncând, nu se saturã, acolo ușor póte flãmândî ș'al doilea.

Rog deci pe toți sprijinatorii cauzelor române, și în

special pe abonații Calicului, cari știu deja aprețui lectura, ce le ofer, a stărui în cercul activității Dlor pentru câștigarea de prenumerațiuni la Calicul Nr. 7. în scopul arătat mai sus. Cu mare înlesnire se p^ote efectui colectarea de abonenți în cercul publicului dela diferite băi și-n adunări publice.

Prețul abonamentului la Nr. 7. al Calicului este 30. cruceri sañ 70 bani și are a se trimite cel mult până 'n 1. Juliū a. c. — mai ușor prin asemnat postal — la redacțiunea Calicului în Sibiiū.

Cu trimiterea prețului de abonament se arată totodată scopul, pentru care abonentele dorește a se folosi venitul.

Abonaților Calicului, cari primesc Nr. 7. în condițiunile abonamentului, le stă în drept a plăti separat, și eū voi îngriji, ca scopul, pentru care plătesc, se nu se supere.

Mai mult de 30. cruceri sañ 70. bani nu se primesc, odată cu capul, decât dela aceia, cari dau de bună voie.

Pentru ca vestea Calicului numărul 7. se împrăștie mirosul laudei proprii în t^otă lumea, eū garantez tuturor ființelor, cari, cetind, resuflă după regulele ortografiei lui T. Maioreseu, o lactură plăcută; și decă Cipariu dorește ă afla etimologia risului, atunci placăi ași cumpera numărul Calicului, ce va ieși la 1. Julie 1883. Dér, ca se nu mi se impute că, în mirosul laudei proprii, nu-i pic de tămâie, trebuie se adaog: Nu toți me vor înțelege'n t^ote, însă toți vor rîde până-ce cătărămile lor vor ajuge culmea plesnirii. —

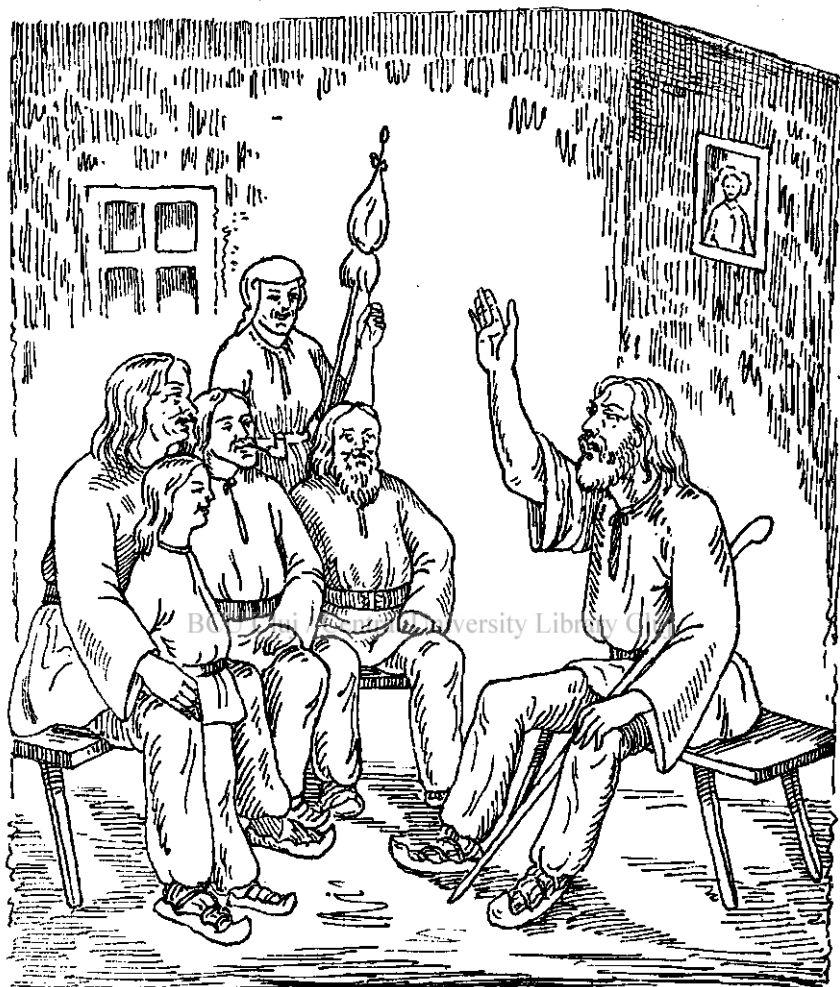
P. T. Abonenți! Una ve rog:

Nu cugetați că redacțiunea Calicului e un perceptorat de dare, și de aceea nu ve'nbulziți, că ve dau la toți.

Sibiiū, luna lipselor, anul neajunselor naționali române.

Redacțiunea Calicului.

Stan Pașitul.

În zilele trecute me-a cetit popa nostru din novele, că Ungurii ne-au bajocorit Paștile. Nu știu, dela Petroviciu sañ dela alt spion metropolitan, destul că Ungurii au aflat, că metropolitul nostru Miron pleca cu'n vagon încărcat de propuneri referitoare la modificarea noiei legi sco-lare către Budapesta.

Ungurii, politici cum sînt, au eugetat că metropolitul nostru, ca tot țiganul, va merge cel puțin de Paști la biserică ;

ca se scape de amandamente, aŭ pus legea scolară spre desbatere în casa magnaților tocma pe sêrbătórea Paștilor nóstre. Ungurii s'aŭ încelat însă în politica lor, ca și Kállay în capacitatea filor lui Árpád d'a cultiva acel orient, care odinióră atáta s'a bucurat, c'a scăpat de sãlbătácimea invetăților din Budapesta. Metropolitul nostru, Paști ne Paști, ca se'și valoreze cerculariul tipărit pe spesele fondului de dispozițiuni, și ca se scóțã lui Diamandi Manole ochii, a încredințat archigãinariului metropolitan Rêu înroșirea ouêlor de Paști, și nespovedit și necuminecat, simplu cu binecuvântarea lelei Vuța din Grópã, a plecat la Budapesta și s'a prezentat în casa magnaților cu 43. de amandamente la legea scolară.

Și știți cum a pățito metropolitul nostru cu cele 43. amandamente la legea pentru scólele medii în casa magnaților din capitala lui Iczig? A pățito ca popa din Nucet c'o predicã d'ale lui Papiu.

Popa din Nucet — așa se povestește — cetind poporului seŭ în bisericã o predicã d'ale lui Papiu, toți creștinii, unul după altul, aŭ pãrãsit bisericã. Afarã de crãsnic, suflet de om numai era în bisericã, dér popa cetea mercũ, cacãnd bisericã ar fi fost plinã de creștini.

În fine și crãsnicul s'a sãturat de predicã, și voind a placa cãtrã casã, a luat cheia biserecei, s'a suit pe amvon, și punênd cheia dinnaintea popii a đis: „Pãrinte! Când vei gãta, încuie bisericã; aici e cheiã.“

Făclii naționale din comitatul Caraș-Severin.

(Continuase din Nr. 5.)

Motto: Așa se lumineze lumina voastră înaintea omenilor, ca ori-ce român de caracter vădând faptele voastre, se prefera a se spândura, decât a vă urma vouă!

Prorocul: Dragobete, cap de primăvară.

Popp Teodor de „Caches“, spaiă mare și caracter național mic, saū mai bine ȃis, caracter național neci un pic. După principiile acestei spaine, tot ce nu e nobil și nu posedea cel puțin 99. acțiuni d'ale Albinei, n'are îndreptărire la existență.

Popp Teodor de „Caches“ are altcum și alte principii, la cari ține cu tăria și consecuența unui clapon. Eū întrelas calificarea specială a acestor principii, pe cari ori-ce jidan, cetind predicatul lui *Popp Teodor*, mai are lipsă numai d'un „a“ cu semnul fonetic „*u*“, ca se le cunoscă cu desevrșire. Eū am aici a constata simplu, că *Popp Teodor de „Caches“*, în urmarea consecuență a principiilor sale, nu se deosebește întru ninica d'un clapon. Se știe că claponii îmbetați cu bucături de pâne muiată'n vinars și puși pe ouă de găină, cuetând că's ale lor, le clocesc și scot pui. Așa și *Teodor Popp de Caches*, punându-ise la alegerea de vicecomite în comitatul Caraș-Severin un ou de armean, el s'a apucat se' clocescă în speranța că va scote puiū de maghiar, și adevera a exprimat acel grănițeriū participant la alegere când a ȃis : „*Jacă-no-ffy.*“

* * *

Stefi Oltean, ce nime n'ar putea crede, se destinge de ruda sa episcopul Oltean singur prin inferioritatea miserabilității sale. *Stefi Oltean* reprezintă cōda șuvăitoare dela spinarea spailor din comitatul Caraș-Severinului. Când ar ști produce părălc, precum le știe rișipi, el în alianță cu *Rottschild* ar fi cel mai mare capitalist în Ungaria.

Din punct de vedere al intereselor cauzei naționale române; Stefi Oltean se destinge de orbul acela, care cu întrebatul a nimerit Braila, simplu prin aceea, că, de pe partea lui, aji nime n'ar ști unde stă Braila. Din cauza acésta votizând la ultima alegere de vicecomite în comitatul Carăș-Severinului pentru Jacă-no-ffy, a dat scuipatului o palmă.

Sunete și Răsunete dela Gherla.

Sântul Consistoriū din Gherla	Când nu capătă argint.
Își face trebile sale	Canonici tri canonici
Aducând tri lângă sine	Spuneți ce căutați aici?
Szabó vlădicul cel mare.	După el indat'urmează
Canonici tri canonici	Caroian cu barba mare,
Spuneți ce căutați aici?	Apoi Bilț, ce imicează
Unul e Mihaiū Șerbán	Ori-ce mērșivă-'ncercare.
Artistul cel laudat	Canonici tri canonici
Care-'n fiē-care an	Spuneți ce căutați aici?
Face câte-un sfânt ciudat.	Dacă acest Consistoriū
Canonici tri Canonici	Sē adună la palat
Spuneți ce căutați aici?	— La vlădic după cuptoriū —
El sci cānta de pe cōte	Face-un lucru minunat.
Cāte o morăitură	Canonici tri canonici
Apoi strigă cât el poate	Spuneți ce căutați aici?
Că-i alui compositură.	Conferește parochii
Canonici tri canonici	La jendarmi la opșitari,
Spuneți ce căutați aici?	Și posturi de dāscălii
El e inspector de scōle	La ai caprelor căprari.
Preside la-'nvēțiamēt	Canonici tri canonici
Dar' il lovesc multe bóle	Spuneți ce căutați aici?

Acești patru ómeni mari
Cerniți roșiú preste fóle
Ís aleși de demnitari
La biserici și la școle.

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Ei țin o teologie
Și'n ea limba lui Ovid,
Dar că asta-i călicie
Constatataú chiar David.

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Ei țin și preparandie
Și-n ea limba lui Árpád
Ca s'arete lumii vie
Esemplul lui Erostrat.

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Și sânt procopsiți in tóte
Cu deosebire doi,
Serbán ce cântă pe cóte
Și calta dela sza-boi.

Canonici tri canonici
Spuneci ce căutați aici?

Ei știú scrie circulare
Spre a îndemna prostimea
Se meargă la votisare
Să țină cu boierimea.

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Ei fac biserici și școle
De cucute și de scai,
Dale-ar dracu-n coaste boale
Să strige totú: ah! și vai!

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Ei privesc la turma lor
Ca la un sac de cărbuni,
Și turma se-nchină lor,
Adecă — cei ce-s nebuni.

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Ei știú mânca și bea bine,
Dar a lucra serios . . .
Domnilor nu se cuvine,
Pentru ei ar fi prea jos.

Canonici tri canonici
Spuneți ce căutați aici?

Vedeți dară ce poșede
Gherla, piciorul de rai,
Aici chiar dracul de șicde
De comistoriú nare trai.

Canonici tri canonici

Spuneți ce căutați aici? **Dr. Dămi-banu.**

Aș dori.

Doriam în copilărie
Să devin curând bărbat
Crezînd, cum că, cine scie
Nu cumva mie-mi e dat

Se devin celibe sfânt
Aci, pe acest pămînt,

Décă devenii mai mare
De acest plan m'am lăsat
Vedînd cum că nu's în stare
Se trăesc neinsurat,

Încât pentru celî buți pline
Mai și acum mă gîndesc
Că ar fi cu mult mai bine
Să me duc — se me sfințesc

* * *

Cînd devenii junișan
Aveam numai o dorire,
Se devin cîndva sultan
Asta-o credeam fericire.
Dar, dracul pôte trăi
Fără vinul al sorbi.
De horem cînd e 'ntrebare,

Momentan jur pe Coran
Că me fac sultan — osman
De-mi veți face recercare.

* * *

Pandur, me gîndeam odată,
Asta-i idealul mieu,
Poți drăgosti ori ce fătă,
Poți cerca vinul de rău,
Dar, de nu-s bani tot deauna
Atunci lași șaga și gluma.

* * *

Acum inse-mi veni-n fire,
Că lucrul cel mai ciustit
Ce-ți aduce fericire

E — se fi mitropolit

Ala are traiu de om!

Singur Mironul Roman

E papă-pandur-sultan!

Astfeliu deci, aș vré se fiu,

Mitropolit in Sibiu

Și se me chieme Miron

Se-mi joc rolul mieu de om!

Anexarch.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Parlamentul gr. or. din strada Măcelarilor, saū, cum ar Ńice fraŃii din Piscul Târnavelor: „Camera obscurorum viro- rum generis piŃigoiorum“, dup’o ametală constituŃională de 13 Ńile Ńi-a dat în petece. Cu alte cuvinte, sinodul archidiece- san de confesiunea deficitelor greco-orientale Ńi-a trimis deputaŃii cu recepere postală, saū cu ramburză, cătră casă, iar biserica Ńi scōla, ca-n toŃi anii, aū remas cu buzele unflate, aŃa încât acum numai pot fluiera neci aria olariului când Ńi-a restornat carul.

În est an sinodul archidiece- san gr. or. s’a deschis prin preacuvioŃia sa părintele vicar archiepiscopesc Popea Ńi s’a inchis tot prin acest dignitar ierarchie nedefinit în cadrul statutului organic, cu câteo memorabilă cuvântare, care stă în proporŃiune aversă cu urechile, către cari a cuvântat. Ńi fiind că un bun început are Ńi un bun sfârŃit, de aceea, când e vorba de finis coronat opus, me aflu Ńi eū în plăcuta poziŃie

gr. or. de a da sinodului din est an meritatul „testimonium paupertatis“. Este un testimoniū frumos acesta, dér il daū și eū, ca și Telegraful Roman, bucuros sinodului, pentru-că și l'a dat sinodul însuși prin aruncarea de năsip greco-oriental în ochii publicului, care, ca și vestitul Paū, crede că Șaguna trăiște încă și duce cârma bisericescă.

Ca și Telegrafului Roman Nr. 52. miar fi părut și mie mai bine, decât sinodul din est an, prin aruncarea de năsip greco-oriental în ochii publicului, ar fi orbit și pe aceia, cari vöd mai departe decât nasul, pe care zac ochilarii lui Cristea. Înșã eū nu pot pretinde idealuri. Corporațiunile până-când vor fi compuse din dobitoce, opticii totdeuna vor muri de fõme, pentru-că nu se pôte pretinde, că orbii din naștere, cumperânduși ochilarii, vor câștiga puterea vederii. Din mutivul acesta cred și eū, că progresul sinodului din est an nu se pôte tăgădai. Unde Popea, orbecând în întunec, se'mpedecă și se pomenește că Cristea cade și-și turtește nasul, acolo nu se pôte tăgădai progresul. —

Abstragënd dela mesele publice din reședința metropolitană, unde buricul sfinților părinți sinodali s'a urcat la o înnălțime neobiciuită în stola vieței nõstre de tôte ñilele, sinodul archidiecesan din est an a excelat prin ședințe secrete, adeca ședințe de accea, despre cari metropolitul Miron, ca și odiniõrã un soldat, dupã ce a primit 25. pe revers, s'a exprimat: „Ce'mi pasã mie de cele ce se'ntemplã la spetele mele!“

Altcum sinodul archidiecesan din est an sãmãnã cu tôte sinõdele ținute dela mörtea nemuritoriului Andreiū încõce, ca țiganul cu ciõra. În est an, ca și în aceia, decând constituțiunea bisericescã gr. or. din Ungaria și Transilvania a întrat în zodia racului Miron, sfinții părinți sinodali s'au îndopat, ca gâstele naționalităților din Ungaria, cu guluște preparate din

„făgădaș bun bucurie prostului!“ În est an, ca și în aceia decând immoralitateă importată din Ungaria s'a pus pe scaonul presidial din strada Măcelarilor, sinodul archidieceșan n'a produs alta, decât însărcinări pentru spetele consistoriului archidieceșan. Când mai tôte conclusele ședințelor sinodali se termină cu : „Consistoriul archidieceșan se însărcinază,“ atunci nunumai cel mai robust trocariū din Brașov, dér orișicare măgariū dela târlă, trebuie se dispezeze în dreptatea prevedinței la împărțirea sarcinelor în valea acêta a urcării salariilor aseșorilor consistoriali.

Mai înșemnată, în tot decursul fiencăniturilor greco-orientale din est an, a fost desbaterea boilor asupra vițalului de aur dela pôlele muntelui Șinaii, saū, că se me folosesc d'un termin modern, desbaterea asupra raportului cumisiunei financiare. Între 60. de apostoli sinodali s'au affat 61 de „Jude“ dér, durere, neci unūl n'a simțit atâta muștrare de cuget, ca din diurnele de 3 fi. la ȃi, seși cnpere un strang. Abstragënd dela operațiunea finanțiară, prin care consistoriul bacșișelor greco-orientali a acuirat casa lui Bechniț, pentru-ca cloțanii ortodoxi din pivnițele acelei case se spargă temelia fondurilor comasate; nu'nțeleg cum sinodul din est an, când a venit vorba la fondul Rudolfin, a admis darea socotelelor după principiile comptabilității țiganului cu racii din carte, precând straița era gólă.

În cheștiunea acêta, un sfânt părinte sinodal, care nu se ocupă, ca cei din consistoriul archidieceșan, cu tunsul oilor, ci simplu cu negoțul de lână, a exprimat memorabilele cuvinte : „Sinodul trebuie se fie un palat de cristal, în care se se vādă tôte până la cel mai neinșemnat lucru.“

Aprețuiesc și cū folósele lânei, cu deosebire în tîmpuri de grele geruri, dér nu'mi vine a crede că sfântul părinte

sinodal și negustor de lână Diamandi Manole, saū după cumu'l numesc alții „Mucenicul Macmahon“ a cuprins cu desevrșire însemnătatea unui sinod compus din un palat de cristal. În special, făcătoriu în lână, marele Mucenic Macmahon n'a cugetat la pericolul, care s'ar putea naște pentru sfinții părinți sinodali și pentru biserică, când sinodul archidieceșan ar fi un palat de cristal. Nu, pentru-că, când sinodul nostru archidieceșan ar fi un palat de cristal, deputații Zacharie, Pațița și cu deosebire părintele Părău, vedânduși obrazul reflectat în oglinzile cristalului, s'ar speria, și, sărind de disperățione ca vițaii de bibol când se vęd în baltă, ar sparge păreții sinodali, iar noi, din o constituțiune atât de frumósă bisericércă, ne-am pomeni cu hârbele achivității sinodului archidieceșan din est an.

Una ca o sută: Dcă noi mai mergem încă câțiva ani așa, precum sinodul archidieceșan din est ani și-a legat progresul de cõda racului Miron, atunci preste puțin vom ajunge cu constituțiunea nõstră bisericércă acolo, unde și-a dus mutul iapa.

* * *

Un băiat dela gimnasiul din Brad, sătul de absolutismul scrierei dictando al pedagogiei moderne, întrun moment de absolută independință, a scris cu cărbune pe păreții unui loc destul de public, dër puțin potrivit pentru'n biroū al juđilor de instrucțiune, memorabilele cuvinte: „Se trăiască Români, Se móră 5 miliõne de Unguri!“

Inspectorul de scõle Rhéty, care, ori-unde observă p'un Român stârcinduse dup'o tufă, crede, ca și cialalți eroi ai marelui Arpad, că se întenzionéză un atac periculos contra statul maghiar, visitând scõlele române din Brad, întrun moment al neputințelor omenești, a observat dorința băiatului de scõlă eternisată prin puterea cărbunelui pe păretele uni-

cului loc din oricare institut pedagogic, în care elevii, departe de controla profesorilor, dau pasiunilor lor un curs liber. Cei doi Rhéti dorința exprimată de fiul muselor prin cuvintele: „Se trăiască Românii. Se móră 5 milioane de Unguri!“ s'a pomenit că inima lui, care în alte grave împrejurări și afla scăparea-n pantaloni, îi cade'ntrun abis puturos și fără fund. Situațiunea lui Rhéty era gravă. Șapte nevoi s'o vacă négră'l călcau, de temerea: Nu cumva mórtea și viața se se orienteze după dorința carbonariului studente. Și ori-care om cu carte, care știe apretui valórea literaturii scrise pe cei patru pãreți ai fabricelor de salmiac, va ști aproba și pașii întreprinși de Rhéty spre a mântui 5 milioane de Unguri de perire.

Rhéty, stante podex, a notificat pericolul procurorului din Deva, Horváth. Procurorul pãrășind hoții, tâlharii și pe alți făcători de rele în temniță, a alergat cu judele de instrucțiune la Brad, unde Rhéty îi aștepta cu nerăbdare. Aici după o matură consultare, și după-ce ancheta de incușițiune s'a întregit cu mai mulți experți în literatura carbonografiei, la propunerea hemeroidariului instrucțiunii publice Rhéty, s'a făcut oculoșițiunea.

Cecea-ce nime n'ar putea credo că e posibil, toți nembrii anchetei de incușițiune, chiar și Horváth, s'aũ prins cu câte două degete de nas și aũ intrat în sanctuarul, în care odinióră ereticul Aric, de disperațiune, că Ungurii, până-i cucul, n'or veni la minte, și-a dat sufletul.

Situațiunea anchetei incușiătoare era foarte critică. Nu oricine ținându-se cu două degete d'un nas, pe care totă lumea îl dispută, póte constata obiectivitatea unui fapt criminal, fără d'ase încumete a'și deschide gura, saũ a se desbrăcina, ca se resufle pe altă gaură. Din motivele acestea, ancheta de incușițiune Rhéty-Horváth considerând :

1. Că mórtea și vieța nu se vor orienta după darința unui bucheriü imucos, care în durerile nașterei a mai avut prezența spirituală d'a scrie pe păreții învecinați! Se trăiască Români. Se móră 5 milióne de Unguri;

2. În considerarea, că chiar murind cele 5 milióne de Unguri totuși mai rermân preste dóué mii de Csangái, ca moștenitori legitimi ai deficitelor Ungariei; și-a încheiat protocolul cu acea ușurință sufletescă, de care ori-ce muritoriü, părăsind acel loc de oculațiune, se bucură în măsura, în care i s'a lungit brăcinaritul.

Eü aflând rezultatul acesta m'am convins, că decă în Ungaria prostia ar fi supusă dării, atunci membrii anchetei incuisătóre Rhéthy-Horváth, sigur ar fi primii viriliști în comitatul Hunidórei.

Cocóna Gurădulce.

Dăunăđi a fost la cocóna Patrănjăl und grand-jurfix, saű pe rumănește, o adunare de dame, în care cioca povestește la cióră cătui corbul de negru. Căț! Tóte javrele s'aű fost adunat și-și spărgéu capul: Ce a putut desbate sinodul archidieceșan o întrégă đi în ședință secretă? Căț! Neci una n'a știut da valos, și norocul că-n momentul când tóte erau se'și saie din pele de curiositate, întră cocóna Sfecla în odaie. Căț! De bucurie tóte damele aű sărit dela loc: Una i-a luat pălăriă din cap, douė-i trăgėu de mantilă, a trii-i îndrepta signonul, patru se'mbulziaű ca s'o sărute, đece o întrebaű, de ce vine așa târđiű etc. Căț! Era un gezeres ș'o gágăitură, de cugetai că Galli deloc prăpădesc Capitolul. Căț!

Cocóna Sfecla, eșofată, a luat loc, și când și-a deschis pupăza ca se vorbescă, tóte damele a amuțit, ca și broștele cãntãnde, când arunci o pétrã'n lac. Cãt! În tóta odaia nu vedei alta decãt urechi, pe cari aierul curiositãții le mișca în tãcere, ca pe niște frunze de plop. Cãt!

„Se me iertați — începe cocóna Sfecla — c'am întâr-
„diat nițãl, dér am întârziat cu motive. Jãtã cum: Pe la 5.
„óre întâlnindu-me cu protodiácóda Rëu, m'a întreat: Nu
„ști cocónã Sfeclã ce s'a hotãrit ieri în ședința secretã a
„sinodului? Eũ am unflat din șolduri. N'aveam, ca și Telegraful
„Roman, neci ideã de secretele sinodali. Bãrbatumio, care, în-
„nainte d'a pune la cinã mãna pe cuțit și furcuțã, trebuie
„se'mi spunã tot ce s'a hotãrit în sinod, saũ ori unde a fost,
„a tãcut despre ședința secretã, ca Diamandi Manole despre
„moralitatea presidiului sinodal, sub a cãrui conducere, fãcând
„politicã bisericescã, crede cã va scóte archidieceasa din glod.

„Ho! Am cugetat în mine. Pãnã nu aflu dela bãrbat, ce
„s'a hotãrit în ședința secretã a sinodului, nu plec la jurfix.
„Eũ știam bine, cã voi neci una n'ați aflat nimica.

„Când a bãtut 7 óre, bãrbatu-mio întrã în odaie. Eũ,
„fãrã se dic buche, îi saiũ în cap și, norocul cã lumínarea nu
„era aprinsã, cã-i scoteam ochii. L'am prins de ureche, la'm
„pus pe divan, iar eũ, punendu'mi ambele mãni în șolduri, am
„bãtut odatã cu piciorul în podine și la'm întreat scurt și
„la'nțeles: Ce s'a hotãrit ieri în ședința secretã a sinodului?
„Afarã cu vorba, teremtette, cã de nu, pãnã viũ dela jurfixul
„cocónei Pãtrãnjãl, te pun în genunchi pe bóne de cucuruz
„și trei dile mãnãnci cu mãta.“

— Și ce ț'a spus cocónã Sfeclo — aũ strigat cu tótele, —
ca dintro meliță?

— O! Mi-a spus lucruri mari și nepomenite!

— Ce? Ce? Ce? — Mai iute cu vorba cocónă Sfecla, că plesnim ca niște bombe de dinamit umplute cu curiositate!

— „Mi-a spus că protopopul Roșescu din protopopiatul, „în care nu se mai înroșesc ómenii, a făcut o propunere „jurumprejurtăietóre. Acel protopotop a aflat adecă, că într-o „țară a împărăției răsăritului gr. or. ómenii trăiesc în cásă „torie sêlbatecă, și, ca acest rêu se péră din archidieceasa „nóstră cu desăvârsire, a propus ca toți călugării, fără deosebire de cei-ce jócă prin seminariu perina, se se însóre. Și „fiind-că în dieta din Budapesta se lucră la o lege, care „prescrie, că Maghiarilor nu le este iertat ași lua alte neveste „decât jidance, părintele Roșescu a propus mai departe, ca „sinodul archidiesan se exopereze extinderea acelei legi și „ásupra călugărilor. —

„Propurerea părintelui Roșescu a provocat în sinod o „tempestate ariană. Părintele prostosincol Hilarion s'antunecat „besnă de cugetai că-i părintele Părău; Nicanor fulgera ca o „puscă cu cremene din vremea lui Rakoczy; Poppescu 'și „ștergea buzele, de cugetai că se pregătește pentru jocul cu „perina, iar Miron, întonând deplorabila sa sórte ca fată la „43. amandamente orfane de mama legii scolare, se roga de „sinod ca se-i concrédă lui regularea chestiunei Măieritelor.

„În fine mi-a comunicat bărbatu-mio, că părintele archi- „mandrit Popea, dând deslușiri temcinice și basate pe experințe „de mulți ani despre natura cásătoriilor sêlbatice din strada „Măcelarilor, și tăiând papura din nod în două, a propus și „sinodul, cu unanimitate de voturi, a primit, ca resalvarea „chestiunei cásătoriilor sêlbatece se se concrédă și mai departe „călugărilor, însă cu amandamentul lui Ghiaja, ca preoții și „capelanii veduvi totdeuna se fie consultați.“

După împărtășirile cocónei Sfecla, írtreg jurfixul cocónei

Pătrânjal a resuflat măi ușor, ș'a reluat firul vorbirilor, liniștit, d'acolo, unde cioca povestește la cióră cătu-i corbul de negru. Căț! —

Telegrame particulare ale Calicului.

Grădina Flora 27. Maiü. Comitetul expozițiunei națiönale române, tînute-n 1881 la Sibiiü, s'a convocat pe ziua sfântului Mucenic „Adgrecascalendas“ la o ședință estraordinară spre ași da socoteala.

Zelăü 28. Maiü. Dascălii români: Ludovic Unguru din M. St. Georgiü, Nicolae Török din P. Restolțu, Joan Maxin și Demble din Buciumi; acești legendari flămândi, dedați deja d'a sări cu bucóvna întru ajutoriul ideii de stat maghiar, aü intrat alaltaeri în societatea de maghiarisare: „Veszét-lény.“ Toți acești adibucheri, fără „Vede“ și „Glagorie“ ca-n palmă, purtând musca pe căciulă, s'aü primit în societatea pentru maghiarisare „Veszét-lény“, fără d'a plăti taxa prescrișă.

Fiele tărîna ușoră, ca se-i pótă desgrapa câinii; și memoria eterna, ca orice căne din comitatul Silvaniei, desgropându-i, se'și tragă códa-ntrepicioäre și se mărăie un: „Pfui!“

Orăștie în 29. Maiü. Csangăii, saü cum dice popa Ince: Lăcustele din „Isten segits“, aü sosit și'n părțile nóstre. Ungurii din Buștinți, conduși de pseudodirectorul Herlea, le-aü ieșit până la acel punct geografic înainte, unde boul din strada Măcelarilor a stat dinnaintea porții din Vinerea și se uita cum flămândesc Herleștii, și cum ómenii se bat ca berbecii-n

capete. Herlea, în speranța că dór Csangăii-i vor da un decret de director definitiv al școlilor gr. or. din Orăștie, i-a sărutat pe toți, cacând ar fi fost protosințelul Hilarion saũ alți natântóci ai consistoriului arhidieceșan din Sibiiũ, și i-a condus pãnã-n Orăștie. Aici marele orator și corespondinte al lui Magyar Polgár, Deák, a ținut Csangăilor o memorabilã cuventare, a cãrei înțeles culminezã în: „Fericiti cei flãmândi, cã acelora e împãrãția rãbdãrilor!„

Terminãnd Deák cuvântarea sa de binevenire, a invitat pe toți Csangăii la sine ca se ajuneze de prãnd; iar dupã prãndul bogat de rãbdãri prãjite i-a sãlășluit în tîrgul fãnului d'aici, ca se se convingã despre lipsele de nutreț, ce caracterizezã acest an. În tîrgul fãnului Csangăii aũ avut mare noroc cu Sașii, cari, din recunoștința, cã Tisza le-a tras privilegiile preste urechi, le-aũ dat de mãncare. Altcum Csangăii, în a cãror fațã se oglinda starea finanțelor Ungarici, flãmândiaũ în partile Herleștilor pentru idea de stat maghiar de le pocnã urechile, și caii lor, în genunchi, se rugã lui Dumnezeu, ca se le trimitã un hingheriũ.

A dóua di: Csangăii, îndopați de Șulfereiniștii din Orăștie pãna la acel grad, la care orice bracinariũ se prezãntã-n forma dualismului, aũ pãrãșit tîrgul fãnului, și cu'n tren separat al societãții cãilor ferate „Isten velünk“ aũ plecat pe jos cãtrã Deva, ca se mãrturisescã innaintea judelei de instrucțiune Boros: Cã Dr. Tincu, Secula, Papiu etc., când cu ocașiunea metingurilor alegãtorilor romãni din Deva, fluierãnd în bisericã, aũ comis un crimen lesae maiestatis Bolondmiscae.

Nu știũ îmbëtasevor Csangăii de Boros, precum marele nostru orator Deák s'ambëtãt de bucurie c'a scãpat de ei. Atãta e însã sigur, cã locuitorii din Vinerea ar ierta lui Boiũ tóte pãcatele consistoriului din strada Mãcelarilor, când

Herleştii ar pleca după Csangăi, și pseudodirectorul scôlelor d'aici, Herlea, i-ar conduce până acolo, unde țiganul, călătorind după egala îndreptățire a corturarilor cu celelalte naționalități, și-a perdut urma.

Carieră innăscută.

— Mă Joniță, da ce vrei tu se te faci?

— De, mama-mi tot ȃdice: Mă ștregariule, tu o se to faci un hoț ca și tatăto!

Nevésta economică.

Bărbatul: Fă nevésto, tu mi-ai dat niște cióreci rupți. Eștea nu-i pot îmbrăca ađi, când am se țin în adunarea comitetului comunal o cuvéntare, ca'n tot ținutul se se dea vește!

Nevésta: Tocma pentru-că ți-ai propus a ținea în comitet o cuvéntare atât de vestiță ți-am dat cióreci rupți; tu bine ști, că decâte-ori 'ți caști gura'n adunări, pe tine te trântesc afară pe strade!

Fata îngrijită de binele tatei.

— Mariți dragă! Pentru-ce te tot uiți tu jur împrejur când ne aflăm în societăți?

— Pentru tine tată dragă, ca seți capăt un ginere!